

”هر برهمڻ چئن تارامندل ڪا هرنگهار“

آڄ گيان سوري، گيان چندرما اپني تارامندل ڪو ديڪني آئي هئي. ستارون ڪي بيچ گيان سوري، گيان چندرما دونو هين ساڻ ۾ آئي هئي. وئسي ساڪار سرشتي ۾ سوري، چندرما اوڙ ساڻ ساڻ ۾ ستاري اڪني نهين هوتي هئي. ليڪن چئن ستاري، سوري چاند ڪي ساڻ هئي. يه ستارون ڪا الوڪ سنگن هئي. تو آڄ باپ دادا پن پن ستارون ڪو ديك رهي هئي. هر ستاري ۾ اپني اپني وڻي هئي. چوڻي ستاري ۾ اس تارامندل ڪو بهت اچا شوپنيڪ بنا رهي هئي. بڙي تو بڙي هئي هين ليڪن چوڻون ڪي چمڪ سين سنگن ڪي شوپا بڊ رهي هئي. باپ دادا يهي بات ديك ديك هرشت هورهي هئي ڪ هرايڪ ستارا ڪتنا آوشيڪ هئي. چوڻي سين چوڻا ستارا ۾ آوشيڪ آئي آوشيڪ هئي. مهتو پورڻ ڪاريه ڪرني والا هئي، تو آڄ باپ دادا هرايڪ ڪي مهتو ڪو ديك رهي ٿي. جيئي حد ڪي پريوار ۾ ماباپ هر بچي ڪي گڻون ڪي، ڪرتيون ڪي چال چلن ڪي باتين ڪرتي هئي وئسي بيحد ڪي ماباپ گيان سوري، چندرما، بيحد ڪي پريوار وا سر و ستارون ڪي وڻي هئي ڪي باتين ڪر رهي ٿي. برهما باپ و چندرما آڄ چارون اور وشو ڪي ڪوني ڪوني ۾ چمڪتي هوئي اپني ستارون ڪو ديك ديك خوشي ۾ وڻي جهور رهي ٿي. گيان سوري باپ ڪو هر ستاري ڪي آوشيڪتا اوڙ وڻي هئي انا هرشت هورهي ٿي ڪ بات مت پوچو. اس سميه ڪا چتر ٻڌي يوگ ڪي ڪئميرا سين ڪينچ سڪتي هو. ساڪار ۾ جنهنون نين انيو ڪيئا وه تو اچي طرح سين جان سڪتي هئي. چهر سامني آگيانان؟ ڪيا دکائي دي رها هئي؟ انا هرشت هورهي هئي جو نئون ۾ موتي چمڪ رهي هئي. آڄ جيئي جوهر ڪر رتن ڪي مهتو ڪا ورنن ڪرتي هئي، ائسي چندرما هر رتن ڪي مهما ڪر رهي ٿي. آپ سمجهتي هو ڪ آپ سيڪي ڪيا مهما ڪي هونگي؟ اپني مهانتا ڪي مهما ڪو جانتو هو؟

سڀي ڪي وڻي ايڪ بات ڪي وڻي هئي وا مهانتا بهت سڀشت هئي، جو ڪوئي ۾ مهارتي هو، وا پيدا هو، چوڻا ستارا هو، وا بڙا ستارا هو ليڪن باپ ڪو جاني ڪي وڻي هئي، باپ ڪا بنني ڪي وڻي هئي، يه تو سڀ ۾ هئي نان. باپ ڪو بڙي بڙي شاسترون ڪي اٿارتي، ڌرم ڪي اٿارتي، وگيان ڪي اٿارتي، راجيه ڪي اٿارتي، بڙي بڙي وناشي ٿايتلس ڪي اٿارتي، انهنون نين نهين جانا، ليڪن آپ سڀ نين جانا. وي اب تڪ آواهن هين ڪر رهي هئي. شاستروادي تو اڀي ۾ حساب لگا رهي هئي. وگياني اپني انوينشن ۾ اٿي لڳي هئي جو باپ ڪي باتين سڻي اوڙ سمجهني ڪي فرصت هين نهين هئي. اپني هين ڪاريه ۾ مڱن هئي. راجيه ڪي اٿارتي اپني راجيه ڪي ڪرسي ڪو سڀالني ۾ بڙي هئي. فرصت هين نهين هئي. ڌرم نيتائين اپني ڌرم ڪو سڀالني ۾ بڙي هئي ڪ ڪهان همارا ڌرم پرايلوپ نه هو جائی. اسي هماري هماري ۾ خوب بڙي هئي. ليڪن آپ سڀ آواهن ڪي بدلي ملن مناني والي هو. يه

وشيشتا ۱ مهانتا سڀي ڪي هئ. اٿسي تو نهين سمجھتي هو هماري ۾ ڪيا وشيشتا هئ، ۱ هماري ۾ تو ڪوئي گُڻ نهين هئ. يهه تو پڳتون ڪي بول هئ ڪ هماري ۾ ڪوئي گُڻ نهين. گُڻون ڪي ساگر باپ ڪي بچي بننا اَرڻات گُڻوان بننا. تو هرايڪ ۾ ڪسي نه ڪسي گُڻ ڪي وشيشتا هئ. اؤر باپ اُسي گُڻ ڪي وشيشتا ڪو ديڪتي هئ. باپ جانتِي هئ، جئسي راجيه پريوار ڪي هر ويڪتي ۾ اِتي سَمپنتا ضرور هوتي هئ جو وهه بڪاري نهين هو سڪتا. اٿسي گُڻون ڪي ساگر ڪي بچي ڪوئي پي گُڻ ڪي وشيشتا ڪي بنا بچا ڪهلا نهين سڪتا. تو سڀي گُڻوان هو، مهان هو، وشيش آتما هو، چئنن تارامندل ڪا شرننگهار هو. تو سمجها، آپ سڀ ڪوئن هو؟ نرڀل نهين هو، بلوان هو. ڪيونڪ ماسٽر سروشڪتيوان هو. اٿسي روحاني نشا سدا رهتا هئ؟ روحانيت ۾ ايمان نهين هوتا هئ. سومان هوتا هئ. سومان اَرڻات سُو آتما ڪا مان. سومان اؤر ايمان دونو ۾ اُتتر هئ. تو سدا سومان ڪي سيت پر اِستت رهو. ايمان ڪي سيت چور دو. ايمان ڪي سيت اوپر سين بڙي سڄي سڄائي هئ. ديڪني ۾ آرام پسند، دل پسند هئ ليڪن اُندر ڪانتون ڪي سيت هئ. يهه ايمان ڪي سيت اٿسي هين سمجھو جئسي ڪهاوت هئ ”ڪاٿو تو پي پچتاؤ اؤر نه ڪاٿو تو پي پچتاؤ“ ايڪو دو ڪو ديڪ سوچتي هئ ڪ هر پي ٿيست ڪر لين. فلاڻي فلاڻي نين اُنيو ڪيئا هر پي ڪيون نه ڪرين. تو چور پي نهين سڪتي اؤر جب بئنتي هئ تو ڪانتي تو لگني هين هئ. تو اٿسي ٻاهر سين دڪاوڻي، ڌوڪا ديني والي ايمان ڪي سيت پر ڪي پي بئنني ڪا پريتن نهين ڪرو. سومان ڪي سيت پر سدا سڪي، سدا سريشت، سدا سرو پراپتي سوروپ ڪا اُنيو ڪرو. اپني وشيشتا باپ ڪو جانني اؤر ملن مناني ڪي اِسي ڪو سمرتي ۾ رک سدا هرشت رهو. جئسي سُنايا ڪ چنڊرما ستارون ڪو ديڪ هرشت هورهي ٿي، اٿسي فالو فادر. اچا.

اٿسي سدا سومان ڪي سيت پر اِستت رهنِي والي، سدا اپني ڪو وشيش آتما سمجھه وشيشتا دواران اُرون ڪو پي وشيش آتما بناني والي، چنڊرما اؤر گيان سورپ ڪو سدا فالو ڪرني والي، اٿسي وفادار، فرمابردار، سپوت بچون ڪو باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر نمستي.

دادِي جي سين:- آپ نين سڀي وشيشتائين ديڪي نان. چڪر ۾ ڪيا ديڪا؟ چوٿون ڪي پي وشيشتا، بڙي ڪي پي وشيشتا ديڪي نان. تو وشيشتا ورنن ڪرني ۾، سُنني ۾ سڀ ڪتنا هرشت هوتي هئ. سڀ هرشت هوڪر سُن رهي ٿي نان. (دادِي جي نين امبالا اؤر فروز آباد ميلي ڪا سماچار ڪلاس ۾ سُنايا ٿا) اٿسي هين سدا سڀي وشيشتا ڪا هين ورنن ڪرين تو ڪيا هو جائينگا؟ سدا جئسي وشيش ڪاريه ۾ خوشي ڪي باجي بجتي هئ اٿسي برهمڻ پريوار ۾ چارون اور خوشي ڪي هين ساچ بجتي رهينگي ۱ باجي بجتي رهينگي. شارٽ اؤر سُويت سفر رها. خوشيون ڪي ڪاڻ لي سڀي خوشيون سين مالامال ڪرڪي آئي. هر اُستان ڪي همٿ، اُلھاس، ايڪو دو سين سريشت هئ. باپ پي بچون ڪي همٿ اؤر اُلھاس پر هر بچي ڪي مهما ڪي گُڻون ڪي پُشپ برساتي هئ. اچا.

ٻارڻيون ڪي ساٿ :- هرايڪ اُپني سرپشت تقدير ڪو ڄاڻي هونان؟ ڪٿي سرپشت تقدير سرپشت ڪرمون دواران ٺهڻا رهي هون. جتي سرپشت ڪرم اُتني تقدير ڪي لکير لڻي اُڙ سپشت. جڏسي هاڻون دواران تقدير ديکي هئڻ تو ڪي ديکي هئڻ؟ لکير لڻي هئڻ، بيچ بيچ ۾ ڪٿ تو نهين هئڻ. اُتسي يهان پي اُتسا هين هئڻ، اُگر سدا سرپشت ڪرم والي هئڻ تو تقدير ڪي لکير پي لڻي اُڙ سدا ڪي ليئي سپشت اُڙ سرپشت هئڻ. اُگر ڪي ڪي سرپشت، ڪي ساداڻ تو لکير ۾ پي بيچ بيچ ۾ ڪٿ هونار هينڻا. اوناڻي نهين هونڻا. ڪي رُڪينڻي، ڪي آڱي چلينڻي. اس ليئي سدا سرپشت ڪرم ڌاري. باپ نين تقدير بناني ڪا سادن دي هين ديئا هئڻ ”سپشت ڪرم“. ڪتنا سهج هئڻ تقدير بنانا. سرپشت ڪرم ڪرو اُڙ پدماپدم پاڳشالي ڪي تقدير پراپت ڪرو. سرپشت ڪرم ڪا آڌار هئڻ سرپشت سمرتي. سرپشت تي سرپشت باپ ڪي سمرتي ۾ رهنا اُڙات سرپشت ڪرم هونا. اُتسي تقديروان هونان؟ تقديروان تو سڀي هئڻ ليڪن سرپشت هئڻ يا ساداڻ؟ اس ۾ نمبر هئڻ. تو سدا ڪي تقدير ڪي لکير کينچ لي هئڻ يا چوڻي سڀي کينچ لي هئڻ؟ لڻي هئڻ نان، اوناڻي هئڻ نان. بيچ بيچ ۾ ختم هوني والي نهين، سدا چلني والي. اُتسي تقديروان. اب ڪي پي تقديروان اُڙ اُنڪ جنمون ڪي پي تقديروان.

2- سڀي اُپني ڪو اس ڊراما ڪي اُندر باپ ڪي ساٿ سنيهي اُڙ سهيوڱي آتمائين هئڻ، اُتسي سمجه ڪر چلتي هو؟ هر آتمائون ڪو اتنا سرپشت پاڳيه ملا هئڻ، يهه آڪيوپيشن سدا ياد رهنا هئڻ؟ جڏسي لوڪ آڪيوپيشن والي آتما ڪي ساٿ پي ڪاريه ڪرني والي ڪو ڪتنا اُونچا سمجهتي هئڻ ليڪن آپڪا پارٽ، آپڪا ڪاريه سيم باپ ڪي ساٿ هئڻ. تو ڪتنا سرپشت پارٽ هو ڳيا. اُتسي سمجهتي هو؟ پهلي تو صرف پُڪارتي ٿي ڪ ٿوري گهڙي ڪي ليئي درشن مل ڄاڻي. يهي اڇا رڪتي ٿي نان. اڌڪاري بنني ڪي اڇا ۱ سنڪلپ تو سوچ پي نهين سکتي ٿي، اُسميو سمجهتي ٿي. ليڪن اُپي جو اُسميو بات ٿي وهه سميؤ اُڙ ساڪار هو گئي. تو يهه سمرتي رهتي هئڻ؟ سدا رهتي هئڻ ۱ ڪي ڪي؟ اُگر ڪي ڪي رهتي هئڻ تو پراپتي ڪي ڪرينڱي؟ ڪي ڪي راجيه ملينڻا. ڪي راجا بنينڱي ڪي پرجا بنينڱي. جو سدا ڪي سهيوڱي هئڻ وهي سدا ڪي راجي هئڻ. اڌڪار تو اوناڻي اُڙ سدا ڪال ڪا هئڻ. جتنا سمي باپ نين گُڙن تي دي هئڻ، آڌا ڪلپ اُسر سدا ڪال راجيه پد ڪي پراپتي ڪر سکتي هو. ليڪن راجيوڱي نهين تو راجيه پي نهين. جب چانس سدا ڪا هئڻ تو ٿوري سمي ڪا ڪيون ليتي هو. اڇا.

3- سنگر ڳ ڪو نوڳ پي ڪه سکتي هئڻ ڪيونڪ سڀ ڪچ نيان هو جاتا هئڻ. نوڳ والون ڪي هر سمي ڪي هر چال نئين. اُنا پي نيان، بولنا پي نيان، چلنا پي نيان. نيان اُڙات اُلوڪ. نئين نات، نئين بات، سڀ نيان هو ڳيا نان. سمرتي ۾ هين نوڳن آ گئي. جڏسي سمرتي وڏي استتي هو گئي. باتين پي نئين، ملنا پي نيان، سڀ نيان. ديکينڱي تو پي آتما،

آتما ڪو ڊيڪينگي! پهلي شريهر ڪو ڊيڪي ٿي آب آتما ڪو ڊيڪي هئ. پهلي سمپر ڪر آتي ٿي تو ڪئين وڪاري پاونا سين آتي ٿي. آبي پائي پائي ڪي درشتي سين سمپر ڪر آتي هو. آبي باپ ڪي ساڻي بن گئي. پهلي لوڪ ساڻي ٿي. برهمڻون ڪي پاشا پي نئين. آپڪي پاشا دنيا والي نهين سمجهه سڪتي. صرف يهه بات پي بولتي هو ڪ پڳوان آيا هئ تو پي آشچريه کاتي هئ، سمجهتي نهين. ڪهتي هئ يهه ڪيا بولتي هو! تو آپڪي سپ باتين نئين هئ اس ليئي هر سيڪنڊ اپني ۾ پي نوپنا لائو. جو ايڪ سيڪنڊ پهلي اوستا ٿي وهه دوسري سيڪنڊ نهين، اس سين آگي. اسي ڪو ڪها جاتا فاسٽ پرشارت. جو ڪي چڙهتي ڪلا ۾، ڪي رڪتي ڪلا ۾، انڪو نمبرون پرشارتي نهين ڪهينگي. نمبرون پرشارت ڪي نشاني هئ هر سيڪنڊ، هر سنڪلپ چڙهتي ڪلا. آبي 80% هئ تو سيڪنڊ ڪي باد 81% اٿسي نهين 80 ڪا 80 رهي. چڙهتي ڪلا اوقات سدا آگي ٻڌتي رهنا. برهمڻ جيون ڪا ڪاريه هين هئ ٻڌنا اور ٻڌانا. آپڪي چڙهتي ڪلا ۾ سرو ڪا پلا هئ. اتي ذميواري هئ آپ سيڪي اوپر. اچا. اوڀر شانتي.

وردان - وئرت ڪي ليڪيج ڪو سماپت ڪر سمرت بنني والي ڪم خرچ بالا نشين پو

سنگر يگ پر باپ دادا دواران جو پي خزاني ملي هئ ان سرو خزانن ڪو وئرت جاني سين بچائو تو ڪم خرچ بالا نشين بن جائينگي. وئرت سين بچاء ڪرنا اوقات سمرت بننا. جهان سمرتي هئ وهان وئرت جائ يهه هو نهين سڪتا. اگر وئرت ڪي ليڪيج هئ تو ڪتنا پي پرشارت ڪرو، محنت ڪرو ليڪن شڪتيشالي بن نهين سڪتي. اس ليئي ليڪيج ڪو چيڪ ڪر سماپت ڪرو تو وئرت سين سمرت هو جائينگي.

سلوگن - پرورتي ۾ رهتي سمپورن پوتر رهنا، يهي يوگي و گياني تو آتما ڪي چئلينج هئ.